

PULA 09 Prikazani svi filmovi nacionalnog programa

‘Crnci’, ‘Kenjac’ i ‘Metastaze’ u borbi za Zlatnu arenu

‘Metastaze’ Branka Schmidta - film snimljen prema romanu Ive Balenovića s uspjehom je igrao u kinima

U Puli je teško pronaći filmskog kritičara ili autora koji ‘Crnce’ ne smatra velikim filmom. No odluka možda i nije tako jednostavna

Ocjjenjivački sud natjecateljskog nacionalnog programa 56. Festivala igranog filma u Puli trebao bi imati lak posao pri dodjeljivanju Velike zlatne arene za najbolji film.

UPuli je teško pronaći filmskog kritičara ili filmskog autora koji “Crnce” ne smatra velikim, društveno vrlo bitnim filmom koji tematski snažno odskoče od konkurenčije (doduše zbog kašnjenja kopije novinari još nisu imali prilike vidjeti “Ljubavni život domobrana” Pave Marinkovića).

Vruć krumpir

No odluka možda i nije tako jednostavna. Kao film koji na vrlo izravan način tematizira zločine počinjene tijekom Domovinskog rata, “Crnci” su ujedno i pulski “vruć krumpir”. Žiri filmu može dodijeliti Zlatnu arenu za režiju, montažu (Vanja Siruček), pa čak i scenarij i kostimografiju (Ivana Zozoli) - no nije isključeno da Velika zlatna arena ode na drugu stranu.

U slučaju da “Kenjac” dobije glavnu nagradu, ozbiljniji prigovora ne bi trebalo biti. Antonio Nuić je snimio vrlo

**Nuićevi aduti
U vrlo dobrom
‘Kenjcu’ kandidati
za nagrade su
Nataša Janjić i
snimatelj Pivčević**

dobar film, a Zlatnu arenu vrlo bi lako mogao dobiti za kamero (Mirko Pivčević), najbolju sporednu mušku ulogu (Emir Hadžihafizbegović), najbolju glavnu žensku ulogu (Nataša Janjić) i Nuićev scenarij. Uglavnom, uz “Kenjca” žiriju ne treba alibi za moguće zaobilaznje Jurićeve i Devićeve pulske bombe. Malo problematičnije bi bilo kada bi Velika zlatna arena otišla na stranu “Metastaza”.

Branko Schmidt je svojevršni Benjamin Button hrvatskog filma. Kad je bio mlađ, snimao je “staračke” filmove poput “Sokol ga nije volio” i “Duka Begović”.

Autorska nedosljednost

Sada, u ranim pedesetima, snimio je, prema izvanrednom romanu Ive Balenovića, zagrebački “Trainspotting”. Ali nije problem u Schmidtovoj autorskoj nekonzistentnosti. Zamjera filmu jest što se socijalni kontekst devedesetih u određenoj mjeri makinalno

prenosi u nulte godine. Jasno je da Schmidt nije želio snimiti film o devedesetima već o sadašnjem trenutku, no tu su onda bile potrebne neke korekcije na relaciji rat i nacionalizam 90' - neoliberalizam 00'.

Preduhovit fašista

Primjerice, građani srpskog podrijetla više nemaju zacrijena prezimena na ulaznim vratima novozagrebačkih stanova, a uhata U u liftovima su većinom prebojana.

I nešto još važnije. Rene Biatorac je preduhovit u ulozi uličarskog fašista, nasilnika i zlostavljača žena.

Scena u kojoj on pretuče suprugu iz brutalnosti prebrzo skreće u komediju. Također, film nikako nije smio završiti s njegovim kadrom, već s glavnim likom, benignijim Filipom (tako je završio i “Trainspotting”, ako se dobro sjećam).

• **Dragan Jurak**

• T • Com

KulTurist

Sva lica kulture.

ISPRIKA EKIPI FILMA ‘LEPA SELA, LEPO GORE’

Izvještavajući s Filmskog festivala u Puli naš je novinar prenio kako je priča dana na festivalu ove srijede bila “vijest da je u Haagu na doživotnu kaznu osuden Milan Lukić, organizator sa snimanja Dragojevićeva ‘Lepa sela, lepo gore’, odgovoran za pokolje i paleže u Podrinju gdje je film i sniman.”

Ovim putem ispričavamo se ekipi filma, jer kasnijim uvidom u špicu Dragojevićevog filma među filmskim djelatnicima nismo našli na ime Milana Lukića. Spornu informaciju objavili smo jer ju je naš novinar dobio od jednog od uglednih gostiju festivala u čiju vjerodostojnost nije imao razloga sumnjati.